

The background of the entire image is a close-up, slightly angled view of the American flag. The blue field with white stars is on the left, and the red and white stripes are on the right. The stars are embroidered and have a textured, three-dimensional appearance. The stripes are also made of fabric and have visible stitching along their edges.

RRR

ROTHBARD-ROCKWELL REPORT

JOBBOLDALI POPULIZMUS

Murray N. Rothbard

MURRAY N. ROTHBARD

Jobboldali populizmus

Fordította: Táborszki Bálint

MI AZ A JOBBOLDALI POPULIZMUS?

Az alapvető jobboldali populista nézet az, hogy egy uralkodó elit által dominált államista országban és államista világban élünk; ez az elit pedig egy elhatalmasodott államból, nagyvállalatokból és különféle befolyásos érdekcsoportokból áll. Pontosabban az egyéni szabadság, a magántulajdon és a minimális állam régi Amerikáját leváltották a politikusok és bürokraták koalíciójára, akik szövetségesei, vagy akár szolgálói a nagy hatalommal bíró tőkés pénzügyi elitnek (mint például a Rockefellereknek vagy a Trilaterálisoknak) illetve a technokraták és értelmiségiek Új Osztályának, beleértve az egyetemi akademikusokat és médiamogulokat, akik a társadalom véleményformálóinak számítanak. Röviden, a Trón és Oltár frissített, huszadik századi koalíciójának uralma alatt találjuk magunkat, azzal a kivétellel, hogy jelenleg a Trón különféle nagyvállalat-csoportokból, az Oltár pedig világi, államista értelmiségiekből áll, habár a szekuláris értelmiség mellé bekeveredett a mainstream kereszténység szociális evangéliuma. Az Állam uralkodó osztályának mindig szüksége volt az értelmiségiekre, hogy kimagyarázza az uralmukat és hogy a tömeget rászedje az engedelmességre, az adófizetésre és az Állam uralmának elfogadására. A régi időkben és a legtöbb társadalomban a papság vagy az állami egyház egy formája számított a véleményformálónak, akik kimagyarázták az uralmat. Most, egy jóval világibb korban, technokratáink, "társadalomtudósaink" és média értelmiségijeink vannak, akik mentegetik az Államot és beférkőznek a bürokraták soraiba.

ELLENPROPAGANDA

A személyes és politikai szabadság tudástára

A libertáriusok gyakran világosan látták ezt a problémát, viszont mint a társadalmi változás stratégiái, szörnyen elúszott előttük a hajó. Abban, amit "a Hayek modellnek" nevezhetünk, a helyes nézetek terjesztését tartották szem előtt, hogy így térítsék meg az értelmiségi elitet a szabadság oldalára, kezdve a legmagasabb szinten álló filozófusoktól és aztán lassan az évtizedeken át haladva az újságírók és egyéb médiabeli véleményformálók megtérítésén át. És természetesen az eszmék kulcsfontosságúak, és a helyes tanok elterjesztése kulcsfontosságú része bármilyen libertárius stratégiának. Mondhatnánk, hogy ez egy túl hosszú folyamat, de egy hosszútávú stratégia igenis fontos - amit nem lát be a tragikus hiábavalóságától szenvedő hivatalos konzervativizmus, amelyet kizárólag a jelenlegi választás kisebbik rossza érdekel, így veszít mind középtávon, mind hosszútávon. De libertáriusok valódi hibája nem csupán a hosszútávra helyezett hangsúly, hanem az is, hogy figyelmen kívül hagyják azt az alapvető ténytet, hogy a probléma nem csak intellektuális hiba. A probléma az, hogy az értelmiségi elit a jelenlegi rendszer haszonélvezője; valójában az uralkodó osztály része. A Hayeki megtérítés folyamata azt feltételezi, hogy mindenkit - vagy legalábbis minden értelmiségit - kizárólag az igazság érdekel, és hogy a gazdasági önérdék sosem áll az útban. Aki egy kicsit is ismeri az értelmiségiakat vagy az akadémikusokat, rögtön megszabadul ettől a hittől. A libertárius stratégiának fel kell ismernie, hogy az értelmiségiek és a véleményformálók a fő probléma részei; nem csupán a tévedésük miatt, hanem mert a saját önérdékük az uralkodó rendszerhez köti őket.

Miért omlott össze tehát a kommunizmus? Mert a végén a rendszer olyan rosszul működött, hogy még a nómenklatúrának is elege lett és bedobta a törülközőt. A Marxisták helyesen rámutattak arra, hogy a társadalmi rendszer akkor omlik össze, amikor az uralkodó osztály demoralizálódik és elveszíti hatalomvágyát; a kommunista rendszer nyilvánvaló bukása hozta el azt a demoralizációt. De a

semmittevés vagy kizárólag az elit tanítása azt fogja jelenteni, hogy a saját államista rendszerünk nem fog véget érni addig, amíg a Szovjetunióhoz hasonlóan az egész társadalmunk nem válik a porral egyenlővé. Nyilván nem üldögélhetünk addig. A szabadság stratégiájának sokkal aktívabbnak és agresszívebbnek kell lennie.

Ezért fontos tehát a libertáriusok és a minimális állam mellett álló konzervatívok számára a kettős csapás: nem csupán a helyes eszméket kell terjeszteniük, hanem le kell leplezniük a korrump uralkodó osztályt és azt, hogy miként húznak hasznot a jelenlegi rendszerből, vagy pontosabban: hogyan húznak le minket. Az elit leleplezése a "negatív kampányolás" legjobb és legalapvetőbb formája.

Ennek a kétágú stratégiának célja, hogy (a) felépítsük saját libertárius és minimális-állam véleményformálóinkat a helyes eszmékre alapozva, és (b) hogy közvetlen kapcsolatunk legyen a tömeggel, hogy rövidre zárjuk a domináns médiát és az értelmiségi elitet, hogy felrázzuk az emberek tömegét az őket kifosztó, összezavaró és elnyomó elit ellen, mind társadalmi és gazdasági szempontból. De ennek a stratégiának össze kell olvasztania az absztraktot a konkrétal; nem csak egyszerűen támadnia kell az elitet absztrakt formában, hanem kifejezetten a létező államista rendszerre kell összpontosítania, azokra, akik jelenleg kiteszik az uralkodó osztályt.

A libertáriusok régóta tanácstalanok voltak abban, hogy melyik csoporttal működjenek együtt. Az egyszerű "mindenkivel" válasz nem elég, mivel ahhoz, hogy politikailag lényegesek legyenek, stratégiaileg azokra a csoportokra kell koncentrálni, akik a leginkább elnyomottak, és akik emellett a legtöbb társadalmi befolyással bírnak.

A jelenlegi rendszer valósága az, hogy a médiaelit és a nagyvállalatok szentségtelen szövetségéből áll, akik a hatalmas államon keresztül privilegizáltak és felemeltek egy parazitikus

alsóosztályt, amelynek egyes tagjai kirabolják és elnyomják a középosztályt és a munkásosztályt. Tehát a libertáriusok és paleók helyes stratégiája a jobboldali populizmus, azaz e szentségtelen szövetség feltárása és megbélyegzése, és annak követelése, hogy levakarják ezt az értelmiségi-alsóosztály-liberális média szövetséget rólunk, a közép- és munkásosztály hátáról.

EGY JOBBOLDALI POPULISTA PROGRAM

Egy jobboldali populista programnak tehát arra kell koncentrálnia, hogy leépítse az Állam és elit uralmának kritikus, létező területeit, és arra, hogy felszabadítsa az átlagos Amerikait ennek az uralomnak a legbotrányosabb és legelnyomóbb részeitől. Röviden:

1) Az adók eltörlése: Mindegyik adót, forgalmi adót, iparűzési adót, ingatlanadót, de főként a politikailag és személyesen a legelnyomóbbat: a jövedelemadót. A jövedelemadó megsemmisítésére és az adóhatóság eltörlésére kell törekednünk.

2) A segélyek eltörlése: Szabaduljunk meg az alsóosztály uralmától a jóléti állam eltörlésével, vagy az eltörlés híján annak szigorú csökkentésével és szabályozásával.

3) A rassz- és csoportprivilegiumok eltörlése: Eltörölni a pozitív diszkriminációt és a faji kvótákat, és rámutatni, hogy ezeknek a kvótáknak a gyökere a teljes "polgárjogi" struktúra, amely eltapossa minden amerikai tulajdonját.

4) Az utcák visszavétele: a bűnözők eltiprása: És ezalatt természetesen nem a "fehérgalléros bűnözőket" vagy a "bennfentes kereskedőket" értem, hanem az erőszakos utcai bűnözőket - rablókat, tolvajokat, erőszaktevőket, gyilkosokat. Szabadjára kell engedni a

rendőröket, és hagyni kell, hogy azonnali büntetést hajtsanak végre, természetesen felelősségre vonva őket, ha hibát vétének.

5) Az utcák visszavétele: megszabadulni a hajléktalanoktól: Ismét, szabadjára kell engedni a rendőröket hogy megtisztítsák az utcákat a lejmolóktól és a csavargóktól. Hova mennek? Kit érdekel? Remélhetőleg eltűnnek, azaz a babusgatott és dédelgetett hajléktalan osztályból belépnek a társadalom produktív tagjainak soraiba.

6) A jegybank eltörlése; A bankszterek megtámadása: A pénz és a bankügyletek zavaros problémák. De a valóságot érthetővé lehet tenni: a jegybank a bankszterek szervezett kartellje, akik inflációt teremtenek, kirabolják a népet és elpusztítják az átlagos amerikai megtakarításait. A takarékbankok számára kiosztott százmilliárdos mentőcsomagok el fognak törpülni a kereskedelmi bankok közelgő összeomlása mellett.

7) Amerika mindenk előtt. Egy kulcsfontosságú pont és semmiképp nem a hetedik fontossági sorrendben. Az amerikai gazdaság nem csupán recesszióban van, hanem stagnál. Az átlagos család rosszabb helyzetben találja magát, mint húsz évvel ezelőtt. Gyere haza, Amerika. Ne támogasd többé a tengerentúli hajléktalanokat. Vessünk véget a külföldi segélyezéseknek, ami csak segítség a bankároknak, a kötvényeiknek és az exportiparaiknak. Vessünk véget a globalózungoknak és oldjuk meg a problémáinkat itthon.

8) A családi értékek védelme. Ami azt jelenti, hogy el kell távolítanunk az Államot a családból, az Állami felügyeletet pedig szülői felügyelettel kell helyettesíteni. Hosszútávon ez a közoktatás megszüntetését és a magánoktatással való helyettesítést jelenti. De meg kell értenünk, hogy az oktatási utalványok vagy az adójóváírások rendszere - Milton Friedman ellenére - nem a privatizált oktatás felé tartó átmeneti követelések. Ehelyett sokkal rosszabbá tennék a

helyzetet azzal, hogy teljesen bebetonozná az állam uralmát a magániskolák felett. A valós alternatíva a decentralizáció és az iskolák helyi, közösségi, szomszédsági irányítása.

Továbbá egyszer és mindenkorra el kell utasítanunk azt a bal-libertárius nézetet, miszerint minden állam által irányított erőforrás szükségszerűen pöcegödör. Ha nem lehetséges a végső privatizáció, meg kell próbálnunk az intézményeket úgy üzemeltetni, hogy azok a leginkább hasonítsanak egy vállalathoz, vagy a szomszédsági irányításhoz. De ez azt jelenti, hogy a közoktatási intézményeknek engedélyezniük kell az imákat, és el kell felejtenuk az alkotmány abszurd bal-ateista értelmezését, amely szerint a vallásszabadság egyenlő az ima betiltásával az állami iskolákban, a Betlehem betiltásával az iskolaudvaron vagy egy köztéren karácsonykor. Vissza kell térnünk a józan észhez, és az eredeti szándékhoz az alkotmányos értelmezésben.

Eddig ennek a jobboldali populista programnak minden pontja kompatibilis egy rendíthetetlen libertárius állásponttal. De minden valóvilágbeli politika koalíciópolitika, és vannak más területek, ahol a libertáriusoknak kompromisszumot kell kötniük a paleo, tradicionalista vagy egyéb partnereikkel egy populista koalícióban. Vegyünk például olyan problémákat a családi értékek kérdésköréből, mint a pornográfia, a prostitúció vagy az abortusz. Itt a legalizáció- és választáspárti libertáriusoknak hajlamosnak kell lenniük a kompromisszumra és elfogadni egy decentralista álláspontot, azaz megszüntetni a szövetségi bíróságok zsarnokságát és a tagállamokra - vagy ami még jobb, a településekre és a szomszédságokra - hagyni ezeket a problémákat, hogy a közösségek dönthessenek róluk.

Kedves olvasónk,

Bármennyire is fontosnak találjuk a szabadság üzenetét és annak elterjesztését Magyarországon, sajnos képtelenek vagyunk tartósan önerőből, a segítséged nélkül csinálni.

Kérjük, támogasd az oldalunkat egy egyszeri összeggel, vagy iratkozz fel egy havonta automatikusan ismétlődő támogatásra [ide kattintva](#).